

50. Rosilias sorg.

PO, Nyl. III, 93; även Nyl. Alb. VII, 195 (text); n:r 3 (mel.).

Nl, Pojo.

Skö-na jungfrun sat-te sig i bu-ren och grät. Ut-i lun-den. Då
kom hen-nes mo-der och frågt för vad hon grät. Ty hon var tro-
lo-vad med en ko-nung.

Pojo.

1. Sköna jungfrun satte sig i buren
och grät,
— uti lunden —
då kom hennes moder och frågt för vad
hon grät.
— ty hon var trolovad med en konung —
2. »Skall jag int gråta och hava sor-
gefullt mod,
ty jag haver låtit unga konungen narra
mig.»
3. »Har du nu låtit unga konungen
narra dig,
så tag dina kläder och gå bort ifrån mig.»
4. Sköna jungfrun packa sina kläder
i ett skrin
och gångar så sedan till konungens gål.
5. Brått kommer bådet för konun-
gen in:
»Vad är det för en jungfru här står på
gålen din?»
6. »Väl haver jag en jungfru i mitt
sinne och begär,
ack om jag kunde tycka, att hon vor
mig så när.»
7. »Är det en jungfru här på gården
min,
bed henne var så god och komma till
mig in.»
8. Sköna jungfrun in till konungen
steg,
konungen henne med milda ögon neg.
9. »Var nu välkommen, min sköna
jungfru hit,
för dig så har jag blandat mjöd och vin.»
10. »Ej lyster mig mjöd, ej lyster mig
vin,
ett sorgfullt hjärta det bär jag uppå
dig.»
11. »Varför skall du bära sorgfullt
hjärta uppå mig?
Menar du, att jag ej kan stå vid mina
ord?»
12. Unga konungen tog jungfrun
uppå sin arm,
— uti lunden —
gav henne gullringar och drottninga-
namn.
— ty hon var trolovad med en konung —

¹ o. ² Enl. Nyl. III:

³ Enl. Nyl. III: